

мля та за наше то спасеніе, проводи ми святаго Николая на помощь, и яко мя избави, ще се покрьстѣ съ всичкы-атъ си домѣ. И подирѣ дългѣ тѣ си молбѣ като заспа, явимуся св: Николай и рече: не скърби брате, Христосъ ще тя избави, но ты да изпълнишь обѣщаніе то си. Той го попыта, кой си ты господине? а онъ му рече: азъ съмъ Николай Мурликійскій. Това като рече, стана невидимъ, а Срацининъ-тъ като ся пробуди намерися въ своя та кѣщѣ на легло то си, и му ся струваше че сънува, като помнеше че заспа въ тъмницѣ тѣ. Но като ся събуди добръ и виде жена та си и дѣца та си, рече: кажи ми о жено! истинна ли съмъ у дома, или сънувамъ? а тя каза: истинна мѣжо, само не знаеме какъ си дошелъ тука. И като и расказа сичко то прославиха Бога, и рекоха: воистиннѣ голѣмъ е Христіанскы-атъ Богъ, и нѣма другій като него. — На сутрень-тѣ ся расчу това чудо по сичкы-атъ градъ, и мнозина повѣруваха во Христа. А въ вторѣ тѣ нощъ, святий Николай ся яви на Срацинина, и му рече: стани скоро сѣдни въ едно ладе, иди при Еленскы-атъ градъ та ся покажи, и убеди, че Богъ тя избавилъ чрезъ мене отъ тъмницѣ тѣ: зашто ще погубѣтъ за тебе стражары тѣ темничны: понеже казватъ, че сѣ взели отъ тебе злато и тя пустнади. Като стана Срацинина отъ сънъ и каза това на женѣ си, тя го молеше съ плачь, да не отива. А той рече: силенъ е св: Николай, пакъ ще мя избави. И тѣй сѣдна въ ладе то отиде показася, рече имъ сичко то, и ся върна неповредимъ. Гърци тѣ го гониха да го уловѣтъ, но неможиха, и като ся върнаха пустнаха стражары